II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Μαΐου 1986

σχετικά με ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Land της Βαυαρίας σε παραγωγό νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα, εγκατεστημένο στο Deggendorf

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(86/509/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, όπως προβλέπεται από το εν λόγω άρθρο 93, και λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων αυτών,

Εκτιμώντας ότι:

I

Μετά από επανειλημμένες αιτήσεις της Επιτροπής, η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση την πληροφόρησε εκπρόθεσμα, με επιστολές της 22ας Μαρτίου και της 25ης Ιουλίου 1985, ότι είχε χορηγηθεί χρηματοπιστωτική ενίσχυση σε παραγωγό πολυαμιδίου και πολυεστέρα, εγκατεστημένο στο Deggendorf.

Οι σχετικές ενισχύσεις είχαν χορηγηθεί μεταξύ 1981 και τέλος του 1983 βάσει του κοινού προγράμματος ενισχύσεων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των Länder (Gemeinschaftsaufgabe) καθώς και βάσει του περιφερειακού προγράμματος ενισχύσεων της Βαυαρίας.

Βάσει του κοινού προγράμματος ενισχύσεων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των Länder χορηγήθηκε ποσό 6,12 εκατομμυρίων DM για επενδύσεις ύψους 61,2 εκατομμυρίων DM, ενώ βάσει του προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων της Βαυαρίας χορηγήθηκε δάνειο 11 εκατομμυρίων DM με επιτόκιο 5 %, οκταετούς διαρκείας, για τμήματα της παραπάνω επένδυσης, που ανέρχονται συνολικά σε 35,9 εκατομμύρια DM. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αντιπροσωπεύουν το 28 % της συνολικής επένδυσης.

Μετά από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ 1981 και 1983 και οι οποίες δεν είχαν κοινοποιηθεί προηγουμένως στην Επιτροπή, ήταν παράνομες καθώς η γερμανική κυβέρνηση είχε παραλείψει την τήρηση των υποχρεώσεών της βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Βάσει του κώδικα ενισχύσεων στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων, που θεσπίστηκε το 1977, κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη με επιστολή της 19ης Ιουλίου 1977 και δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* Ιουλίου/Αυγούστου 1977 (σημείο 1.5.3) και Νοεμβρίου 1977 (σημείο 2.1.47), παρατάθηκε δε το 1979, 1981, 1983 και 1985, όλες οι προτάσεις ενισχύσεων, οιουδήποτε τύπου, για εταιρείες του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων, οφείλουν να κοινοποιούνται στην Επιτροπή αρκετά νωρίς ώστε να είναι σε θέση να διατυπώσει τις παρατηρήσεις και, αν είναι αναγκαίο, να κινήσει έναντι του σχετικού μέτρου τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν συνέβαλαν για την αναδιάρθρωση της εγκαταστάσεως παραγωγής νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα, κατά την έννοια του κοινοτικού κώδικα ενισχύσεων για συνθετικές ίνες και νήματα, στο μέτρο που ούτε οδηγούσε σε μείωση της παραγωγικής ικανότητας ούτε σε μετατροπή της πέραν του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων.

Άποψη της Επιτροπής ήταν επίσης ότι η επένδυση που είχε περιγραφεί ως βασική ορθολογικοποίηση εκ μέρους της γερμανικής κυβέρνησης, δεν φαινόταν να αποτελεί τίποτε περισσότερο από εκσυγχρονισμό της παραγωγής συνθετικών νημάτων και της σχετικής εγκαταστάσεως επεξεργασίας, με σκοπό να διατηρηθούν σε λειτουργία και τουλάχιστον να διατηρηθεί —αν όχι να αυξηθεί σημαντικά— το επίπεδο λειτουργίας τους χωρίς να πραγματοποιείται καμία ουσιώδης αλλαγή. Το 50 % σχεδόν του συνόλου των επενδύσεων για το οποίο είχαν χορηγηθεί οι δύο ενισχύσεις

αφορούσε άμεσα την παραγωγή νημάτων στο επίπεδο γνεσίματος. Επειδή όμως το υπόλοιπο μέρος των επενδύσεων, που συνδεόταν με την ύφανση και τη νηματοποίηση, τη βαφή και το πλέξιμο των παραγόμενων νημάτων δεν μπορεί λογικά να διαχωριστεί από την καθαυτό παραγωγή νημάτων —στο μέτρο που στις περισσότερες επιχειρήσεις αποτελούν πλήρως ολοκληρωμένα στάδια παραγωγής— το σύνολο των επενδύσεων θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί βάσει των ιδίων πόρων της επιχειρήσεως και χωρίς τη χρησιμοποίηση κρατικής ενισχύσεως.

Τέλος, η Επιτροπή θεώρησε ότι μπροστά σε μία κατάσταση όπου οι άλλοι κοινοτικοί παραγωγοί συνθετικών ινών και νημάτων συνεχίζουν να καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να προσαρμοσθούν στην υφιστάμενη κατάσταση της αγοράς μειώνοντας αισθητά το δυναμικό παραγωγής, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν προωθούσαν μια τέτοια ανάπτυξη που από κοινοτική άποψη να είναι επαρκής για να αντισταθμίζονται τα αντιανταγωνιστικά αποτελέσματά τους και ότι οι ενισχύσεις αυτές —ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση σε έναν τομέα όπου υφίσταται υψηλός όγκος συναλλαγών και όπου ο ανταγωνισμός είναι ιδιαίτερα έντονος— επρόκειτο να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και ήταν, για το λόγο αυτό, ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διατύπωσε την άποψη ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν πληρούσαν τους όρους ώστε να μπορούν να τύχουν μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 και κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

Με επιστολή της 23ης Σεπτεμβρίου 1985, κάλεσε τη γερμανική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν επίσης, στις 17 Οκτωβρίου 1985, καθώς και οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι στις 29 Οκτωβρίου 1985.

II

Η γερμανική κυβέρνηση, υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις της βάσει της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, με επιστολή της 30ής Δεκεμβρίου 1985, τόνισε ότι η επένδυση αυτή ήταν αναγκαία επειδή δεν υπάρχουν διαθέσιμα σε επαρκή ποσότητα στη διεθνή αγορά νήματα της απαιτούμενης ποιότητας. Περαιτέρω, είχε ήδη πραγματοποιηθεί βασική ορθολογικοποίηση με το πρόγραμμα επενδύσεων, που είχε οδηγήσει σε πλήρη ολοκλήρωση και εκσυγχρονισμό της μεθόδου παραγωγής, εξασφαλίζοντας τις υφιστάμενες 1 400 αλλά και πρόσθετες 110 θέσεις απασχόλησης.

Η γερμανική κυβέρνηση θεώρησε ότι οι ενισχύσεις βάσει των εν λόγω δύο συστημάτων ενισχύσεων είχαν χορηγηθεί για να αντισταθμιστούν τα οικονομικά μειονεκτήματα που παρουσιάζουν οι περιοχές παραμεθόριων ζωνών στις οποίες ανήκει και η περιφέρεια Deggendorf, και άρα πληρούνταν οι όροι του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ· ότι είχαν επίσης χορηγηθεί για την προώθηση της ανάπτυξης της εν λόγω περιοχής όπου το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό και όπου υφίσταται σοβαρή υποαπασχόληση, και άρα έπρεπε να εφαρμοστεί επίσης το άρθρο 92 παράγραφος 3α.

Η γερμανική κυβέρνηση κατέληγε έτσι στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις τους βάσει της ίδιας διαδικασίας, τρία άλλα κράτη μέλη και τέσσερις ενώσεις επιχειρήσεων του σχετικού τομέα υποστήριξαν τις απόψεις της Επιτροπής και εξέφρασαν σοβαρές ανησυχίες ως προς τα μέτρα ενισχύσεως. Στις παρατηρήσεις αυτές τονιζόταν το γεγονός ότι ο τομέας νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα συνέχιζε να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υπερεπάρκειας της ικανότητας παραγωγής και συμπιεσμένων τιμών και ότι σε μία τέτοια κατάσταση, ενισχύσεις που χορηγούνται για εκσυγχρονισμό και —όντως— αυξήσεις της ικανότητας παραγωγής θα νοθεύουν τον ανταγωνισμό στην ΕΟΚ, παρέχοντας αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα στη δικαιούχο.

Τονίστηκε επίσης το ότι οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν κατά παράβαση του κώδικα ενισχύσεων του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων.

III

Η οικονομική ενίσχυση που χορηγήθηκε στη εταιρεία που είναι εγκατεστημένη στο Deggendorf, βάσει του κοινού προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των Länder (Gemeinschaftsaufgabe) και βάσει του προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων της Βαυαρίας, συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ·

Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα ότι η περιφερειακή ενίσχυση απλώς αντισταθμίζει τα μειονεκτήματα των ενισχυόμενων περιοχών από την άποψη των επιχειρήσεων που επιλέγουν τόπο πραγματοποίησης της επενδύσεώς τους.

Κατ' αρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι ακόμη και αντιστάθμισμα των μειονεκτημάτων μιας περιοχής ευνοεί, από αυστηρή άποψη, τη δικαιούχο στο μέτρο που μειώνει το κόστος της στην εν λόγω περιοχή. Δεύτερον, στις περισσότερες περιπτώσεις είναι αμφίβολο το κατά πόσο τα μειονεκτήματα μιας περιοχής μπορούν να εκφραστούν ποσοτικά με αρκετή ακρίβεια ώστε να καθοριστεί ενίσχυση σε επίπεδο που να παρέχει το ακριβές αντιστάθμισμά τους. Πάντως, πάνω απ' όλα, η περιφερειακή ενίσχυση συνήθως ορίζεται από τα κράτη μέλη σε τόσο υψηλό επίπεδο ώστε να παρέχει στις επιχειρήσεις θετικό οικονομικό κίνητρο για να εγκατασταθούν και να επενδύσουν σε ορισμένες περιοχές. Η διατύπωση του άρθρου 92 παράγραφος 3 επιβεβαιώνει το ότι αρκεί μία περιφερειακή ενίσχυση να ωφελεί τους δικαιούχους της, επειδή προβλέπει ότι ενισχύσεις για την προώθηση ή διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων περιοχών μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Τούτο αποδεικνύει ότι ενισχύσεις αυτού του είδους εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 και ότι δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι οι περιφερειακές ενισχύσεις δεν ευνοούν τις δικαιούχους στο μέτρο που απλώς αντισταθμίζουν τα μειονεκτήματα που παρουσιάζουν συγκεκριμένοι τόποι εγκαταστάσεως.

Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή όπως προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 3. Επιπλέον, βάσει του κώδικα ενισχύσεων για συνθετικές ίνες και νήματα, η Επιτροπή επιβάλλει την a priori κοινοποίηση όλων των σχεδίων ενισχύσεως, οιουδήποτε τύπου, που χορηγούνται για επιχειρήσεις του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων. Στο μέτρο που η γερμανική κυβέρνηση παρέλειψε να κοινοποιήσει στη συγκεκριμένη υπόθεση τις σχετικές ενισχύσεις εκ των προτέρων, η

Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διατυπώσει τις απόψεις της σχετικά με τα μέτρα αυτά, πριν εφαρμοστούν. Έτσι, οι ενισχύσεις είναι παράνομες σε σχέση με την κοινοτική νομοθεσία από την εποχή που άρχισαν να χορηγούνται. Η κατάσταση που δημιουργήθηκε από την εν λόγω παράλειψη τηρήσεως των υποχρεώσεων είναι ιδιαίτερα σοβαρή επειδή οι ενισχύσεις έχουν ήδη καταβληθεί στη δικαιούχο επιχείρηση. Έτσι, οι ενισχύσεις έχουν οδηγήσει σε αποτελέσματα που θεωρούνται ως ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά.

Στις περιπτώσεις ενισχύσεων που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, η Επιτροπή —κάνοντας χρήση της δυνατότητας που της παρέσχε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72 (1)— μπορεί να απαιτεί από τα κράτη μέλη να αναζητούν από τους δικαιούχους τους τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν παράνομα.

IV

Υπάρχει πολύ υψηλός όγκος συναλλαγών στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων και ειδικότερα των νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα, όπου το 66 % και το 65 % της αντίστοιχης συνολικής παραγωγής της ΕΟΚ αποτελεί αντικείμενο του ενδοκοινοτικού εμπορίου.

Η εν λόγω εταιρεία διαθέτει ποσοστό 3,0 % της συνολικής ικανότητας παραγωγής πολυαμιδίου στην Κοινότητα και 4,9 % αντίστοιχα πολυεστέρα. Έχει αυξήσει την ικανότητα παραγωγής του πολυαμιδίου από 7 000 τόνους το 1980 σε 10 000 τόνους το 1983 και από 7 000 τόνους το 1980 σε 18 000 τόνους το 1983 για τον πολυεστέρα. Επιπλέον, η εν λόγω εταιρεία συμμετέχει δραστήρια στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, τόσο με τα παραγόμενα νήματα όσο και με τα κατασκευαζόμενα τελικά προϊόντα με χρήση των νημάτων αυτών ως πρώτης ύλης.

Υπάρχει μεγάλο πλεόνασμα δυναμικού παραγωγής νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα στην ΕΟΚ καθώς —παρά το γεγονός ότι παρατηρήθηκε πρόσφατα μια κυκλική βελτίωση που προέκυψε κυρίως από τη μείωση των εισαγωγών από τις ΗΠΑ, λόγω ανατιμήσεως του δολαρίου ΗΠΑ, η οποία πρέπει επίσης να ερμηνευτεί βάσει του ιδιαίτερα χαμηλού όγκου φορτώσεων που πραγματοποιήθηκαν στα προηγούμενα έτη— η γεωγραφική κατανομή των μεριδίων παραγωγής συνεχίζει να είναι υπέρ του Τρίτου Κόσμου. Το 1984 ο βαθμός χρησιμοποίησης του δυναμικού παραγωγής πολυαμιδίου ήταν 79 % και παρουσίασε αύξηση από το επίπεδο του 65 % το 1982, κυρίως λόγω διαλύσεως ορισμένων μονάδων παραγωγής, με ικανότητα 66 000 τόνων. Πρόσθετα κλεισίματα έχουν ήδη αναγγελθεί για το 1986 και τα επόμενα έτη. Η παραγωγή μειώθηκε κατά 9 % στη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών. Ο βαθμός χρησιμοποίησης της ικανότητας παραγωγής πολυεστέρα ήταν 85 % το 1984 και είχε φθάσει το επίπεδο του 67 % το 1982. Στον τομέα του πολυεστέρα, ο κυριότερος λόγος εμφάνισης αυτής της βελτίωσης ήταν η διάλυση ικανοτήτων παραγωγής 73 000 τόνων στη διάρκεια αυτής της περιόδου. Οι παραδόσεις μειώθηκαν κατά 3 % στη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών.

Αποτέλεσμα τούτων είναι ότι υπάρχει ιδιαίτερα έντονος ανταγωνισμός μεταξύ των παραγωγών νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα στην ΕΟΚ, πολλοί εκ των οποίων συνεχίζουν να υφίστανται ζημίες στο μέτρο που οι τιμές δεν έχουν ακόμη υπερβεί τα επίπεδα του 1974, ενώ οι τιμές του πολυεστέρα έχουν κατέλθει στο 70 % των επιπέδων του 1974.

Και τα δύο αυτά είδη νημάτων ανήκουν στην ομάδα προϊόντων που αποτελούσε το αντικείμενο κλαδικών συμφωνιών, βάσει των οποίων οι ικανότητες παραγωγής επρόκειτο να μειωθούν.

Οι ενισχύσεις που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας υπόθεσης στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό λόγω του ότι βελτιώνουν σύμφωνα με τους υπολογισμούς την απόδοση της επενδύσεως της δικαιούχου επιχείρησης, ενισχύοντας έτσι την οικονομική της θέση σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές της οι οποίοι δεν λαμβάνουν τέτοια ενίσχυση. Η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι σημαντική. Οι ενισχύσεις ανέρχονται σε 10,85 % καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης. Ένα τέτοιο περιθώριο μείωσης του επενδυτικού κόστους παρέχει στην ενισχυόμενη επιχείρηση σημαντικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της που δεν λαμβάνουν ενίσχυση.

Στην περίπτωση που η θέση μιας επιχείρησης ενισχύεται με τη χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων, σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις που την ανταγωνίζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, πρέπει να γίνεται δεκτό ότι η εν λόγω ενίσχυση επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενισχύσεις με τις οποίες μειώθηκε το επενδυτικό κόστος, που θα έφερε κανονικά η εγκατεστημένη στο Deggendorf εταιρεία, μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο και να νοθεύσουν ή να απειλήσουν με νόθευση τον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ. Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που παρουσιάζουν τα περιγραφόμενα στο ίδιο άρθρο χαρακτηριστικά.

Οι εξαιρέσεις από την εν λόγω αρχή, που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) δεν εφαρμόζονται στην παρούσα υπόθεση λόγω της φύσης των ενισχύσεων και επίσης επειδή δεν απέβλεπαν στην επιδίωξη τέτοιων στόχων.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης αναφέρει ποιες ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το κατά πόσον οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με τη συνθήκη ΕΟΚ πρέπει να εκτιμάται στο πλαίσιο ολόκληρης της Κοινότητας και όχι ενός χωριστού κράτους μέλους. Με σκοπό να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς και λαμβανομένων υπόψη των αρχών του άρθρου 3 στοιχείο στ) της συνθήκης ΕΟΚ, οι παρεκκλίσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1, που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κατά την εξέταση καθεστώτων ενισχύσεων ή μεμονωμένων περιπτώσεων ενισχύσεων.

Ειδικότερα, οι παρεκκλίσεις αυτές μπορούν να εφαρμοστούν μόνον όταν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι μόνη της η ελεύθερη λειτουργία της αγοράς, χωρίς τη χορήγηση των ενισχύσεων, δεν θα οδηγούσε τον ενδεχόμενο δικαιούχο της ενίσχυσης να υιοθετήσει συμπεριφορά που θα συνέβαλλε στην επίτευξη ενός των προαναφερόμενων στόχων.

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων σε περιπτώσεις που δεν συμβάλλουν για την επίτευξη τέτοιου στόχου ή όπου δεν είναι αναγκαία η χορήγηση ενισχύσεως, θα σήμαινε ότι

(1) ΕΕΚ, Συλλογή 1973, σ. 813.

παρέχονται αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σε βιομηχανικούς κλάδους ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, των οποίων απλώς θα ενισχυόταν η οικονομική κατάσταση, καθώς και ότι επιτρέπεται η παρέμβαση επί των όρων των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και η στρέβλωση του ανταγωνισμού, χωρίς τούτο να δικαιολογείται βάσει του κοινοτικού συμφέροντος, όπως προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3.

Ούτε η γερμανική κυβέρνηση παρέσχε, ούτε η Επιτροπή μπόρεσε να επισημάνει κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί ότι οι ενισχύσεις αυτές εμπίπτουν σε μία από τις κατηγορίες παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά την παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), είναι σαφές ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν απέβλεπαν στην προώθηση της εκτέλεσης σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της γερμανικής οικονομίας. Ενισχύσεις σε μία μόνον επιχείρηση της βιομηχανίας συνθετικών ινών και νημάτων δεν επαρκούν για την άρση του είδους της καταστάσεως που περιγράφεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β).

Αναφορικά με την παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) για «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων», θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων γενικότερα, και ειδικότερα του πολυαμιδίου και του πολυεστέρα, υφίσταται υψηλός όγκος εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και ο ανταγωνισμός είναι πολύ έντονος, λόγω των υφιστάμενων και αναμφισβήτητων πλεονασμάτων δυναμικού παραγωγής και των συμπιεσμένων τιμών, όπως αναφέρεται ανωτέρω. Για τους λόγους αυτούς, οι συνθετικές ίνες και νήματα, περιλαμβανομένου του πολυαμιδίου και του πολυεστέρα, αποτελούν αντικείμενο της πειθαρχίας στον τομέα των συνθετικών ινών.

Στην επιστολή της της 11ης Αυγούσου 1981, με την οποία παρέτεινε την ισχύ αυτού του συστήματος ελέγχου των ενισχύσεων για μία περαιτέρω διετή περίοδο μέχρι τις 19 Ιουλίου 1983, που καλύπτει έτσι την επίμαχη στην παρούσα περίπτωση περίοδο, η Επιτροπή τόνισε στα κράτη μέλη ότι θα διατύπωνε a priori δυσμενή γνώμη όσον αφορά τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις, είτε πρόκειται για τομεακές είτε για περιφερειακές ή γενικές ενισχύσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της καθαρής ικανότητας παραγωγής των επιχειρήσεων του τομέα αυτού. Υπενθύμισε επίσης στα κράτη μέλη ότι θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει ευνοϊκά τα σχέδια χορήγησης ενισχύσεων με σκοπό την επιτάχυνση ή τη διευκόλυνση της διαδικασίας αναπροσανατολισμού της παραγωγής πέραν από τις συνθετικές ίνες και προς άλλες δραστηριότητες, ή την αναδιάρθρωση που οδηγεί σε μειώσεις της ικανότητας παραγωγής.

Στην επιστολή αυτή η Επιτροπή υπενθύμισε επίσης στα κράτη μέλη ότι απαιτεί την εκ των προτέρων κοινοποίηση όλων των σχεδίων ενισχύσεων, οποιουδήποτε τύπου, που χορηγούνται σε ενισχύσεις του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων.

Όλες οι ενισχύσεις στον τομέα των συνθετικών ινών όχι μόνον οφείλουν να πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τους κανόνες πειθαρχίας στον τομέα των συνθετικών ινών, αλλά επίσης να διέπονται από τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής του 1971 και 1977, σχετικά με τις ενισχύσεις στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών, βάσει των οποίων η χορήγηση των επενδυτικών ενισχύσεων θα πρέπει να συνδέεται με την επίτευξη σαφών στόχων αναδιάρθρωσης σε αντίθεση με τον απλό εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων παραγωγής.

Εντούτοις, η επένδυση στην παρούσα περίπτωση, που εμφανίστηκε από τη γερμανική κυβέρνηση ως βασική ορθολογικοποίηση, αφορά απλώς τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων παραγωγής και επεξεργασίας συνθετικών ινών, με σκοπό να συνεχίσουν να λειτουργούν χωρίς καμία θεμελιώδη μετατροπή τους. Η επένδυση που συνδέεται με την ύφανση και το γνέσιμο, τη βαφή και το πλέξιμο των νημάτων δεν μπορεί λογικά να διαχωριστεί από τη γενικότερη παραγωγή νημάτων για την οποία απαιτείται κατά προσέγγιση το 50 % της επενδύσεως, στο μέτρο που μόνο μετά από αυτά τα στάδια επεξεργασίας —τα οποία στις περισσότερες επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης και της δικαιούχου, αποτελούν πλήρως ολοκληρωμένα στάδια παραγωγής— τα νήματα είτε υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία είτε πωλούνται στην αγορά. Η συνεχής και ολοκληρωμένη τεχνολογία παραγωγής αντικατέστησε τις παλαιές μεθόδους ήδη από αρκετών ετών και οι περισσότεροι παραγωγοί πολυαμιδίου και πολυεστέρα την μεταχειρίζονται, με αποτέλεσμα η εν λόγω επένδυση να μην είναι τίποτε περισσότερο από κανονικό εκσυγχρονισμό μιας εγκατάστασης παρωχημένης τεχνολογίας, με στόχο να παραμείνει ανταγωνιστική. Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αναδιάρθρωση και κατά συνέπεια θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί με τη χρησιμοποίηση των ιδίων χρηματοοικονομικών πόρων της επιχείρησης χωρίς τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης.

Επιπλέον, η Επιτροπή ήταν πάντοτε κατ' αρχήν αντίθετη με τις ενισχύσεις στη λειτουργία και έχει θεωρήσει, ειδικότερα στον τομέα των κλωστοϋφαντουργικών, ενδυμάτων και συνθετικών ινών και νημάτων, ότι οι επενδύσεις μιας επιχείρησης με στόχο να διατηρηθεί σε λειτουργία ή να διατηρήσει το επίπεδο των εργασιών της χωρίς να προβαίνει σε καμία βασική αλλαγή, δεν μπορούν να τύχουν ενισχύσεως. Θα πρέπει να προστεθεί ότι η θέση της αυτή έχει τύχει της πλήρους υποστηρίξεως της γερμανικής κυβερνήσεως κατ' επανάληψη στο παρελθόν.

Πάντως, στη παρούσα περίπτωση, είναι φανερό από την παραγωγική ικανότητα της εταιρείας πριν και μετά τη σχετική επένδυση, ότι η επένδυση αυτή είχε ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση της καθαρής ικανότητας παραγωγής τόσο των νημάτων πολυαμιδίου όσο και πολυεστέρα. Περαιτέρω, μόνο αυτές οι αυξήσεις της ικανότητας παραγωγής μπορούν να εξηγήσουν το λόγο για τον οποίο η εταιρεία ήταν σε θέση να ορθολογικοποιήσει την παραγωγή της, όπως ισχυρίζεται, και ταυτόχρονα να δημιουργήσει 110 πρόσθετες θέσεις απασχόλησης. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για την επένδυση αυτή είναι αντίθετες με τον κώδικα ενισχύσεων συνθετικών ινών και νημάτων και η σχετική επένδυση δεν εμφανίζει κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που θα δικαιολογούσε την εκ μέρους της Επιτροπής εξαίρεση των ενισχύσεων από τους κανόνες που προβλέπονται στον κώδικα ενισχύσεων, βάσει του οποίου οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να αποφεύγονται, στο μέτρο που οποιαδήποτε νέα εγκατάσταση δυναμικού παραγωγής που λαμβάνει κρατική ενίσχυση είναι αντίθετη με το κοινοτικό συμφέρον, το οποίο είναι να μειωθεί η ικανότητα παραγωγής, και επιπλέον επιδεινώνει την κατάσταση άλλων υπαρχουσών επιχειρήσεων, οι οποίες όλες αντιμετωπίζουν προβλήματα πλεονάζοντος δυναμικού παραγωγής.

Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, όπου η παραγωγή της ενισχυόμενης εταιρείας χρησιμοποιείται κυρίως στο πλαίσιο της ίδιας της εταιρείας, η προκαλούμενη ζημία δεν είναι μικρότερη για τις επιχειρήσεις μέσα στην Κοινότητα, επειδή, στο μέτρο που αντιμετωπίζουν την πρόσθετη ικανότητα παραγωγής και δύσκαμπτες συνθήκες κατανάλωσης, όφειλαν και οφείλουν οι ίδιες να προβούν σε περαιτέρω μειώσεις της παραγωγής σε αντιστάθμιση της νέας ικανότητας παραγωγής στο Deggendorf.

Στις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας, η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα είδη των παραγόμενων νημάτων στο Deggendorf, ειδικότερα το νήμα POY (pre-oriented yarn) δεν υπάρχουν διαθέσιμα σε επαρκείς ποσότητες και ποιότητα. Ως προς τούτο, θα πρέπει να τονιστεί ότι το προϊόν αυτό ανήκει στην κατηγορία ινών και νημάτων που πλεονάζουν στην ΕΟΚ γενικότερα, και ότι το POY μπορεί να παραχθεί και όντως παράγεται σε υψηλή ποιότητα από μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων στην Κοινότητα.

Επίσης, πρέπει να τονιστεί ότι η ενισχυόμενη επιχείρηση, εγκατεστημένη στο Deggendorf είναι θυγατρική μιας κατά πολύ μεγαλύτερης μητρικής εταιρείας, που παράγει συνθετικά νήματα, κλωστοϋφαντουργικά και ενδύματα, της οποίας η οικονομική δύναμη ήταν και είναι σημαντική, έτσι ώστε η λειτουργία της αγοράς θα μπορούσε μόνη της να εξασφαλίσει την κανονική ανάπτυξη και τις εν λόγω επενδύσεις χωρίς κρατική παρέμβαση.

Στη διάρκεια των πρόσφατων ετών, η Επιτροπή πάντοτε απαγόρευε στα κράτη μέλη να χορηγούν οικονομική ενίσχυση σε παραγωγούς συνθετικών ινών και νημάτων σε παρόμοιες ή και σε πραγματικά όμοιες καταστάσεις, δηλαδή όταν η σχετική εταιρεία επιθυμούσε απλώς τον εκσυγχρονισμό και την ορθολογικοποίηση της παραγωγής χωρίς να προβαίνει σε καμία από τις μετατροπές που επιβάλλονται βάσει της πειθαρχίας για ενισχύσεις στον τομέα των συνθετικών ινών.

Συνεπώς, και ενόψει όλων των προαναφερόμενων σημείων του σκεπτικού σχετικά με την παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης για «ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων», θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι ενισχύσεις, μειώνοντας τεχνητά το κόστος της εν λόγω επιχείρησης, εξασθενούσαν την ανταγωνιστική θέση των άλλων παραγωγών στην ΕΟΚ και είχαν άρα ως αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση του βαθμού χρησιμοποίησης της ικανότητας παραγωγής, καθώς και συμπιεσμένες τιμές, εις βάρος άλλων παραγωγών που ενδεχομένως θα αποσυρθούν από την αγορά και οι οποίοι μέχρι σήμερα έχουν επιβιώσει χάρη στην αναδιάρθρωσή τους και τη βελτίωση της ποιότητας και παραγωγικότητας που πραγματοποίησαν με δικούς τους πόρους. Έτσι, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην εν λόγω επιχείρηση, της οποίας η θέση στην αγορά θα παύσει να αποτελεί συνάρτηση αποκλειστικά της δικής της αποτελεσματικότητας και των δικών της δυνάμεων και προσπαθειών, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι προωθεί μία ανάπτυξη που από κοινοτική άποψη να είναι επαρκής ώστε να αντισταθμίζονται τα στρεβλωτικά αποτελέσματα των ενισχύσεων επί του εμπορίου.

Η παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) εφαρμόζεται για ενισχύσεις που προωθούν την οικονομική ανάπτυξη περιοχών όπου το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή όπου υφίσταται σοβαρή υποαπασχόληση.

Όταν η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 92 παράγραφος 3 εναντίον του Δέκατου Γενικού Σχεδίου του Κοινού Προγράμματος Ενισχύσεων Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης/Länder, είχε την άποψη ότι η οικονομική και η κοινωνική κατάσταση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, δεν δικαιολογούσε την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Η Επιτροπή καταχώρισε τη θέση της αυτή στο παράρτημα της επιστολής της προς την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, της 6ης Νοεμβρίου 1981. Η άποψη αυτή επιβεβαιώθηκε από περαιτέρω μελέτη που πραγματοποίησε η Επιτροπή πριν από την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 εναντίον των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων των κρατιδίων Βάδης-Βυρτεμβέργης, Βαυαρίας, Έσσης, Κάτω Σαξονίας, Ρηνανίας-Παλατινάτου και Schleswig-Holstein, περιελήφθη δε εκ νέου στο παράρτημα της επιστολής της Επιτροπής προς την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, της 10ης Αυγούστου 1984. Η Επιτροπή επιθυμεί να αναφερθεί ρητά και στις δύο αυτές δηλώσεις της.

Η πλέον πρόσφατη επιθεώρηση της κατάστασης εκ μέρους της Επιτροπής επιβεβαιώνει την εντύπωσή της ότι ούτε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία ως σύνολο ούτε η συγκεκριμένη περιοχή η σχετική με την παρούσα απόφαση δεν παρουσιάζουν βιοτικό επίπεδο ασυνήθως χαμηλό ούτε σοβαρή υποαπασχόληση, έτσι ώστε να μην είναι εφαρμοστέα η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α).

Η παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιοχών, αλλά που δεν επηρεάζουν δυσμενώς τους όρους του εμπορίου κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

Τα τομεακά αποτελέσματα των περιφερειακών ενισχύσεων στον εν λόγω βιομηχανικό κλάδο θα πρέπει στην παρούσα περίπτωση να ελέγχονται ακόμη και για τις περισσότερο υπανάπτυκτες περιοχές —στις οποίες βεβαίως δεν ανήκει το Deggendorf—, πράγμα που αποτελεί το λόγο για τον οποίο η Επιτροπή οφείλει να προβεί σε ανάλυση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο πλαίσιο του κοινοτικού συμφέροντος, το οποίο στον εν λόγω τομέα είναι η μείωση των ικανοτήτων παραγωγής. Στον κώδικα για τις ενισχύσεις στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων εκφράζεται μία κοινοτική πολιτική η οποία έχει τη σαφή υποστήριξη όλων των κρατών μελών. Βάσει της πολιτικής αυτής και ενόψει της κατάστασης στην οποία ευρίσκεται σήμερα ο σχετικός βιομηχανικός κλάδος, οι ενισχυόμενες επενδύσεις με στόχο την αύξηση της ικανότητας παραγωγής ή για τον εκσυγχρονισμό και την ορθολογικοποίηση της παραγωγής, χωρίς καμία από τις μετατροπές που επιβάλλονται από την πειθαρχία για ενισχύσεις στον τομέα των συνθετικών ινών, δεν διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιοχών επειδή δεν μπορούν να καταστήσουν μία μονάδα

παραγωγής περισσότερο βιώσιμη από χρηματοπιστωτική και οικονομική άποψη και δεν θα εξασφαλίσουν τις σχετικές θέσεις απασχόλησης, με αποτέλεσμα να μην επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 93 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Κατά συνέπεια, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν προώθησαν την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής Deggendorf κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), επειδή δεν δημιούργησαν στην περιοχή αυτή καμία πάγια αύξηση του εισοδήματος ή μείωση της ανεργίας, αλλά είναι δυνατόν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό στο πλαίσιο του ενδοκοινοτικού εμπορίου χωρίς να παρέχουν την αναγκαία αντισταθμιστική συμβολή για την περιφερειακή ανάπτυξη. Θα πρέπει ως προς τούτο να σημειωθεί ότι η Επιτροπή υποχρεώθηκε για τους ίδιους λόγους να απαγορεύσει κρατικές ενισχύσεις σε άλλους παραγωγούς ινών ή/και νημάτων, εγκατεστημένους σε περιοχές της Κοινότητας που αντιμετωπίζουν κατά πολύ μεγαλύτερα προβλήματα ανεργίας και όπου το βιοτικό επίπεδο είναι πολύ χαμηλότερο από αυτό της περιοχής Deggendorf.

Το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης αναφέρει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται από τη διαίρεση αυτή.

Το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εξαρτά την παρέκκλιση από τη διάταξη απαγορεύσεως ενισχύσεων που περιέχεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, από σαφώς συγκεκριμένες έκτακες συνθήκες. Συνεπώς, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει κατά πόσο μία ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

Στην εν λόγω υπόθεση, η Επιτροπή δεν οφείλει να ασχοληθεί με το κατά πόσον το μειονέκτημα που προκάλεσε αρχικά η διαίρεση της Γερμανίας έχει σταδιακά μειωθεί με το χρόνο καθώς και λόγω της αυξανόμενης ενότητας της κοινής αγοράς.

Όσον αφορά τον βιομηχανικό κλάδο της παρούσας υπόθεσης, λόγοι τομεακής φύσεως, όπως αυτοί που διατυπώνονται στον κώδικα ενισχύσεων του τομέα συνθετικών ινών και νημάτων, ο οποίος απαγορεύει όλες τις επενδυτικές ενισχύσεις του είδους αυτού και ως προς τον οποίο η γερμανική κυβέρνηση έχει ρητά συμφωνήσει, ιδίως με επιστολές της 9ης Σεπτεμβρίου 1981 και 5ης Σεπτεμβρίου 1983, και όπως περιγράφεται λεπτομερειακά ανωτέρω, επιβάλλουν στην Επιτροπή το συμπέρασμα ότι η ενισχυόμενη επένδυση στην προκείμενη υπόθεση δεν ήταν κατάλληλη για να αντισταθμίσει τα οποιαδήποτε οικονομικά μειονεκτήματα της περιοχής Deggendorf, στο μέτρο που δεν είχε κινηθεί η διαδικασία επίτευξης πάγιων οικονομικών αποτελεσμάτων.

Η Επιτροπή ποτέ δεν θεώρησε ότι οι περιοχές παραμεθόριων ζωνών της Γερμανίας εξαιρούνταν αυτόματα από τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων σε βιομηχανικούς τομείς που υπόκεινται σε συγκεκριμένο κώδικα ενισχύσεων που έχει θεσπιστεί για την καταπολέμηση σοβαρής κρίσης. Ιδιαίτερα στην επιστολή της, της 6ης Νοεμβρίου 1981, αναφορικά με το δέκατο κοινό πρόγραμμα ενισχύσεων ομοσπονδιακής κυβέρνησης/Länder είχε πληροφορήσει τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με αυτές τις ρήτρες επιφυλάξεως ως προς διαφόρους τομείς. Η τελευταία μάλιστα ουδέποτε αμφισβήτησε τις ρήτρες αυτές.

Επιπλέον, η πολιτική αυτή εκδηλώθηκε όταν η Επιτροπή απαγόρευσε το 1985 τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε παραγωγό συνθετικών νημάτων εγκατεστημένο στο Neumünster, παραμεθόρια περιοχή, και ο οποίος —όπως στην προκειμένη περίπτωση— απλώς επιθυμούσε να εκσυγχρονίσει και να ορθολογικοποιήσει την παραγωγή χωρίς βασικές μεταβολές όπως απαιτείται από το σχετικό κώδικα πειθαρχίας [1].

Έτσι, προκύπτει το συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην εταιρεία την εγκατεστημένη στο Deggendorf δεν μπορούν να τύχουν καμιάς των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ.

Ενόψει όλου του προαναφερόμενου σκεπτικού, οι εν λόγω ενισχύσεις είναι παράνομες, επειδή η γερμανική κυβέρνηση δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Δεν πληρούν τους όρους που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή μιας των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις πρέπει να αναζητηθούν και να επιστραφούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Είναι παράνομες, στο μέτρο που χορηγήθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, οι ενισχύσεις του συνολικού ποσού των 6,12 εκατομμυρίων DM βάσει του κοινού προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των länder (Gemeinschaftsaufgabe) και το δάνειο ποσού 11 εκατομμυρίων DM οκταετούς διάρκειας και επιτοκίου 5 %, βάσει του προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων της Βαυαρίας, που χορηγήθηκαν σε παραγωγό νημάτων πολυαμιδίου και πολυεστέρα εγκατεστημένο στο Deggendorf κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ 1981 και τέλους 1983, για τις οποίες η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πληροφόρησε εκπρόθεσμα την Επιτροπή με επιστολές της 22ας Μαρτίου και της 25ης Ιουλίου 1985. Επιπλέον, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να επιστραφούν και να αναζητηθούν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτήν.

[1] ΕΕ αριθ. L 181 της 13. 7. 1985, σ. 42.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 21 Μαΐου 1986.

Για την Επιτροπή
Peter SUTHERLAND
Μέλος της Επιτροπής